

[Stein.]

Anledning til Ulemper, heller ikke paa det specielle Omraade, her er Tale om, og Boliglovgivningen er i Øjeblikket her i København begrænset til et Mindretal af Ejendomme. Vi nærer den Opfattelse, at Forudsætningen for hele denne Lovgivning ikke længer eksisterer. Vi ser saaledes paa det, at den Lovgivning, der indføres under Hensyn til ekstraordinære Forhold, bør bortfalde, naar disse ekstraordinære Forhold ophører.

Den højtærede Indenrigsminister paa-beraabte sig en Udtalelse fra Flertallet i den Kommission, der er nedsat for at beskæftige sig med Boligforholdene. Denne Udtalelse forekommer mig nu at være i høj Grad tvivlsom. I den Flertalsindstilling, der foreligger fra det indenrigsministerielle Huslejeudvalg, og som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere et Par Ord af, erkendes det, at den Opgave, man har faaet tildelt: at udarbejde Forslag til

„en Lovgivning, som værner de forretningsdrivende mod utilbørlig Udnyttelse fra Husejeres Side“,

er vanskelig, fordi

„det gælder om at finde en Løsning, der, samtidig med at give den forretningsdrivende Ret til Beskyttelse for de af ham skabte Værdier, ikke griber ind i Grundejerens Ret og berøver ham Værdier, som han rettelig har Krav paa.“

Naar det nu forholder sig saaledes, skulde man tro, at der maatte foreligge meget afgørende Grunde for Kravet om en saadan Lovgivning, en virkelig alvorlig Dokumentation for dens Nødvendighed eller rettere for Nødvendigheden af Forlængelsen af den Butiksbeskyttelse, der er Tale om, og for Indførelsen af en permanent Beskyttelse. Men noget saadant foreligger jo aldeles ikke; tværtimod udtaler Udvalgsflertallet som sin Overbevisning, at

„det langt overvejende Flertal af Husejere baade af Humanitet og i egen Interesse udviser fornøden Hensynsfuldhed over for deres Forretningslejere“.

Det er utvivlsomt rigtigt, men naar det er Tilfældet, falder jo Grundlaget for den foreslaaede Forlængelse og for Kravet om en permanent Huslejelovgivning paa dette Omraade bort. Det understreges yderligere ved den Kendsgerning, at Huslejelovens

Bortfald i den øvrige Del af Landet ikke har givet Anledning til Ulemper eller Klager af virkelig Betydning.

Den højtærede Indenrigsminister kan henvise til de Henvendelser, der foreligger fra forskellige Handelsorganisationer, som direkte har anmodet om Beskyttelse for Butikker. Jeg lægger selvfølgelig al mulig Vægt paa disse Organisationers Udtalelser, men jeg deler i dette Tilfælde ikke den Frygt, der kommer til Orde. Jeg maa derimod befrygte, at disse Opfordringer, der jo strider mod de samme Organisationers sædvanlige Indstilling over for Indgreb i Forretningslivet, i det lange Løb vil komme dem til Skade. Desuden er det værd at bemærke, at der over for de københavnske Handelsforeningers Udtalelser staar andre Udtalelser, Udtalelser fra andre Dele af Landet, hvor Boligrestriktionerne for længst er faldet bort. Endelig maa jeg se den Frygt, der udtales fra Købmandsside, i Belysning af den, jeg kunde sige „Bangemachen“, som Regeringen stadig sætter i Scene, naar der bliver Tale om at lade Restriktioner af den ene eller den anden Art falde bort, og som den højtærede Indenrigsminister heller ikke har ladet det skorte paa ved denne Lejlighed.

Der kan da ikke gives nogen som helst alvorlig Begrundelse for vedblivende at gøre Husejerne til Genstand for en Undtagelseslovgivning, og det er ikke for meget forlangt, at ogsaa de københavnske Husejere, som endnu befinder sig under denne Særlovgivnings Tryk, nu efter 19 Aars Forløb gives fri. Vi maa i alle Tilfælde fra vor Side forlange, at dette sker, og at det Lovgivnings-tilsagn, som i saa Henseende foreligger, sker Fyldest.

Lausten: Efter de Oplysninger, der fremkom under Debatten i det andet høje Ting om dette Spørgsmaal, er det jo givet, at der her i København er Brug for den Forlængelse af Loven, som den højtærede Indenrigsminister ønsker vedtaget.

Venstres ærede Ordfører i Folketinget talte om denne Detail, de 8 000 Butikker, her er Tale om, og der staar ogsaa noget i Betænkningen om, at det var saadan en Smaating, som man ikke skulde befatte sig med. Venstres ærede Ordfører her i Dag var jo omtrent inde paa det samme; det var noget Smaatteri, det kunde man ikke læn-